

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 41/2016
27.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Миломира Николића, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље Љ.О. из С., чији је пуномоћник Љ.Н., адвокат из Ч., против туженог К.у. ДОО В., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 49/15 од 16.04.2015. године, у седници одржаној 27.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној по основу члана 404. ЗПП.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 49/15 од 16.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 49/15 од 16.04.2015. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П1 581/13 од 26.08.2014. године, којом је обавезан тужени да тужиљи на име мање исплаћене отпремнине исплати износ од 451.948,00 динара, са законском затезном каматом почев од 22.08.2012. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 94.676,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд није прихватио предлог туженог за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса за равноправност грађана, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе, или новим тумачењем права. Како је побијаном пресудом пресуђено у складу са постојећом судском праксом, ни прихватање одлучивања о ревизији не би довело до друкчијег исхода спора. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11) и чл. 13.

и 14. у вези са чланом 23. ст. 1. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), којим је измењена одредба члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 14. истог закона, којом је измењена одредба члана 404. став 2. ЗПП, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. члана 404. ЗПП одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Прелазном одредбом члана 23. став 1. Закона о изменама и допунама ЗПП прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...), а који није окончан пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама овог закона.

У конкретном случају, тужба ради исплате поднета је 07.10.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 451.948,00 динара. Спор је правноснажно окончан другостепеном пресудом донетом 16.04.2015. године.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу члана 13. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП (којом је новелирана одредба члана 403. став 3. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд ја на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**